

**ДВНЗ “ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ І.Я. ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ
УКРАЇНИ”**

**Кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією, шкірними
та венеричними хворобами**

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Проректор з науково-педагогічної роботи
проф. А.Г. Шульгай

“ ____ ” _____ року

РОБОЧА ПРОГРАМА

**"Внутрішня медицина з інфекційними хворобами та
фтизіатрією"**

**дисципліна «ВЕДЕННЯ ХВОРИХ З ІНФЕКЦІЙНИМИ ХВОРОБАМИ,
ВІЛ-ІНФЕКЦІЄЮ»**

напрямок підготовки 1201 МЕДИЦИНА

спеціальність 7.12010001 «ЛІКУВАЛЬНА СПРАВА»

факультет медичний

навчальний рік 2016-2017

Розробники: д.мед.н., проф., завідувач кафедри інфекційних хвороб з
епідеміологією, шкірними та венеричними хворобами проф. Андрейчин М.А.
к.мед.н., доцент кафедри Ішук І.С.

Схвалено на засіданні кафедри інфекційних хвороб з епідеміологією, шкірними та
венеричними хворобами

„17”червня 2016 року, протокол № 11

Завідувач кафедри, професор

М.А.Андрейчин

© _____, 2016 рік

© _____, 2017 рік

**Тернопіль
2016**

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни
		денна форма навчання
Кількість кредитів – 2	Галузь знань «Медицина» 1201	Нормативний
Загальна кількість годин 60	Напрямок підготовки «Медицина» 1201	
	Освітньо-кваліфікаційний рівень: спеціаліст	Рік навчання
		6-й
		-
		Практичні заняття
		30 год.
		Самостійна робота
		30 год.
		Вид контролю:
		д. залік

2. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА І СТРУКТУРА ДИСЦИПЛІНИ

Програма з дисципліни «Внутрішня медицина з інфекційними хворобами та фтизіатрією» для студентів вищих медичних закладів III-IV рівнів акредитації складена для спеціальностей «Лікувальна справа» 7.110101, «Медико-профілактична справа» 7.110105 освітньо-кваліфікаційною характеристикою (ОКХ) та освітньо-професійною програмою (ОПП) підготовки фахівців, затверджених наказом МОН України №239 від 16.04.03 «Про затвердження складових галузевих стандартів вищої освіти з напрямку підготовки 1101 – Медицина»;

- наказом МОЗ України від 19.10.2009 №749 «Про затвердження та введення навчального плану підготовки фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня «спеціаліст» кваліфікації «лікар» у вищих навчальних закладах IV рівня акредитації за спеціальностями «лікувальна справа», «педіатрія», «медико-профілактична справа»;
- наказом МОЗ України №539 від 08.07.2010 «Про внесення змін до навчального плану підготовки фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня «спеціаліст» кваліфікації «лікар» у вищих навчальних закладах IV рівня акредитації за спеціальностями «лікувальна справа», «педіатрія», «медико-профілактична справа», затвердженого наказом МОЗ від 19.10.2009 №749»;
- рекомендаціями щодо розроблення навчальних програм навчальних дисциплін, затвердженими наказом МОЗ України від 24.03.2004 за №152 «Про затвердження рекомендацій щодо розроблення навчальних програм навчальних дисциплін» зі змінами та доповненнями, внесеними наказом МОЗ України від 12.10.2004 за №492 «Про внесення змін та доповнень до рекомендацій щодо розроблення навчальних програм навчальних дисциплін»;
- наказом МОЗ України від 31.01.03 за №148 «Про заходи щодо реалізації положень Болонської декларації у системі вищої медичної та фармацевтичної освіти».
- тимчасовій інструкції з оцінювання навчальної діяльності студентів при впровадженні кредитно-модульної системи організації навчального процесу (Лист МОЗ України від 21.01.2008 №08.01-22/65).

Згідно Навчальному плану підготовки фахівці освітньо-кваліфікаційного рівня «спеціаліст» кваліфікації «лікар» у вищих навчальних закладах IV рівня акредитації за

спеціальностями «Лікувальна справа», «Педіатрія» та «Медико-профілактична справа» вивчення дисципліни "Внутрішня медицина") VI курсах (дисципліна «Внутрішня медицина з інфекційними хворобами та фтизіатрією») для спеціальностей «Лікувальна справа» та «Медико-профілактична справа» і (дисципліна «Внутрішня медицина з інфекційними хворобами» для спеціальності «Педіатрія».

Загальний обсяг дисципліни «Внутрішня медицина з інфекційними хворобами та фтизіатрією» (VI курс) для спеціальностей «Лікувальна справа» і «Медико-профілактична справа» 60 годин (2 кредити) загального навантаження на вивчення інфекційних хвороб з ВІЛ інфекцією

Дисципліна «Внутрішня медицина з інфекційними хворобами та фтизіатрією» та «Внутрішня медицина з інфекційними хворобами» :

- базується на знаннях та навичках, набутих студентами при вивченні пропедевтики внутрішніх хвороб, дисциплін «Внутрішня медицина» на IV та V курсах та інших клінічних дисциплін, а також інших базових дисциплін (медичної біології, медичної і біологічної фізики, біоорганічної і біологічної хімії, гістології, цитології, ембріології, анатомії людини, патоморфології, фізіології, патофізіології, мікробіології, вірусології та імунології, радіології тощо) та інтегрується з цими дисциплінами;
- завершає засвоєння студентами вмінь з профільних клінічних професійно-практичних дисциплін в умовах вищого навчального закладу для їхнього застосування у процесі подальшої позауніверситетської професійної практичної діяльності.

3. МЕТА ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

МЕТА -поглибити знання у діагностиці і диференційній діагностиці важливих інфекційних захворювань, вміти діагностувати основні синдроми і симптом, провести комплекс основних діагностичних обстежень, надати невідкладну допомогу і провести реабілітаційні заходи.

Після закінчення курсу **«ВЕДЕННЯ ХВОРИХ З ІНФЕКЦІЙНИМИ ХВОРОБАМИ, ВІЛ-ІНФЕКЦІЄЮ»**

студент повинен знати:

1. Класифікацію інфекційних хвороб.
2. Періоди розвитку інфекційного захворювання.
3. Клінічні симптоми та синдроми інфекційного захворювання (за списком 1 ОКХ).
4. Клінічні прояви окремих нозологічних форм (за списком 2 ОКХ)
5. Особливості епідпроцесу, його складові частини при певному інфекційному захворюванні.
6. Клінічні та епідеміологічні показання до госпіталізації хворих на інфекційну хворобу.
7. Правила госпіталізації хворого на інфекційну хворобу.
8. Зміст протиепідемічного режиму в лікувальній установі та при лікуванні вдома.
9. Основні методи діагностики інфекційних хвороб.
10. Основні ускладнення та наслідки інфекційної хвороби.
11. Принципи терапії інфекційних хвороб.
12. Принципи та методи профілактики інфекційних хвороб.
13. Організацію невідкладних протиепідемічних заходів щодо карантинних хвороб.
14. Клінічні прояви невідкладних станів при інфекційних хворобах (за списком 3 ОКХ)
15. Правила ведення хворих вдома:
 - а) з кишковими інфекціями;
 - б) з повітряно-крапельними інфекціями.
16. Клінічні прояви гельмінтозів, методи їх діагностики.
17. Заходи дегельмінтизації.
18. Функції КІЗу поліклініки.

Студент повинен уміти:

- Демонструвати володіння біотичними та морально-деонтологічними принципами медичного фахівця та принципами фахової субординації.
- Вміти забезпечити необхідний рівень індивідуальної безпеки (власної та осіб, про яких піклується) у разі виникнення типових небезпечних ситуацій в індивідуальному полі діяльності.
- Проводити опитування та фізикальне обстеження хворих із основними симптомами і синдромами в клініці інфекційних захворювань.
- Інтерпретувати епідеміологічні дані в конкретному випадку.
- Планувати та проводити протиепідемічні, санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів щодо інфекційних хвороб.
- Проводити лікувально-евакуаційні заходи.
- Вести медичну документацію.

- Встановлювати попередній діагноз основних інфекційних (у т.ч. ВІЛ-інфекції) і паразитарних захворювань, виявляти їх ускладнення.
- Діагностувати невідкладні стани.
- Проводити диференційний діагноз по основних симптомах і синдромах інфекційних захворювань.
- Скласти план обстеження хворих і обґрунтовувати застосування кожного неінвазивного і інвазивного методу діагностики, що застосовують в клініці інфекційних хвороб, визначати показання та протипоказання для їх проведення, можливі ускладнення.
- Оцінювати результати лабораторних та інструментальних досліджень.
- Інтерпретувати нормативні документи МОЗ України, які регламентують порядок добровільного тестування, госпіталізації, лікування; профілактичні заходи, правові аспекти щодо ВІЛ-інфекції.
- Визначати характер та принципи лікування захворювань.
- Визначати необхідний режим праці та відпочинку, дієту при лікуванні захворювань.
- Визначати тактику ведення та надавати екстрену медичну допомогу.
- Визначати тактику ведення контингенту осіб, що підлягають диспансерному спостереженню.
- Виконувати медичні маніпуляції.

4. Програма навчальної дисципліни

Програма навчальної дисципліни входить в дисципліну «Внутрішня медицина з інфекційними хворобами та фтизіатрією».

Видами навчальних завдань згідно з навчальним планом є:

А; практичні заняття;

В самостійна робота;

Б.. . консультації

Практичні заняття (семінарські заняття) передбачають детальний розгляд студентами окремих теоретичних положень навчальної дисципліни з викладачем і формування вміння та навичок їх практичного застосування шляхом індивідуального виконання студентом сформульованих завдань та вирішення ситуаційних задач.

Самостійна робота студентів передбачає оволодіння студентом навчальним матеріалом, а саме самостійне опрацювання окремих тем навчальної дисципліни у час, вільний від обов'язкових навчальних занять, а також передбачає підготовку до усіх видів контролю. Навчальний матеріал дисципліни, передбачений робочим навчальним планом

для засвоєння студентом у процесі самостійної роботи, виноситься на підсумковий контроль поряд з навчальним матеріалом, який опрацьовувався при проведенні аудиторних занять.

Консультації (індивідуальні або групові) проводяться з метою допомоги студентам розібратись та роз'яснити складні для самостійного осмислення питання, вирішити складні проблеми, які виникли при самостійному опрацюванні навчального матеріалу при підготовці до практичного заняття, підсумкового заняття або перед іспитом.

При вивченні дисципліни використовують адекватні методи навчання.

За джерелами знань використовують методи навчання: словесні – розповідь, пояснення, лекція, інструктаж; наочні – демонстрація, ілюстрація; практичні – практична робота, вирішення задач. За характером логіки пізнання використовуються методи: аналітичний, синтетичний, аналітико-синтетичний, індуктивний, дедуктивний. За рівнем самостійної розумової діяльності використовуються методи: проблемний, частково-пошуковий, дослідницький.

5. ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Тема 41. Ведення хворого з гострим і хронічним діарейним синдромом в клініці інфекційних хвороб.

Диференційний діагноз харчових токсикоінфекцій, сальмонельозу, кампілобактеріозу, холери, кишкового єрсиніозу/псевдотуберкульозу, вірусних діарей, шигельозу, амебіази з харчовими отруєннями та гострими і хронічними захворюваннями травної системи. Невідкладні стани при гострому діарейному синдромі: особливості дегідратаційного шоку як варіанту гіповолемічного шоку, кишкова кровотеча – клінічна, лабораторна та диференційна діагностика. Діагностика та лікування невідкладних станів при гострих діарейних кишкових інфекціях в клініці та на догоспітальному етапі.

Тема 42. Ведення хворого з інфекційним захворюванням з повітряно-крапельним механізмом передавання.

Диференційний діагноз гострих респіраторних захворювань з повітряно-крапельним механізмом передавання (грипу, гострої респіраторної вірусної інфекції, герпесвірусних інфекцій, атипових пневмоній, менінгококового назофарингіту), «дитячих» інфекцій, легеневих форм сибірки та чуми з гострими і хронічними захворюваннями дихальної системи. Невідкладні стани (несправжній круп, гостра дихальна недостатність, набряк легень, дистрес-синдром) при інфекційних хворобах дихальних шляхів – клінічна, лабораторна та диференційна діагностика. Лікування невідкладних станів при інфекційних хворобах з повітряно-крапельним механізмом передавання в клініці та на догоспітальному етапі.

Тема 43. Ведення хворого з вірусним гепатитом.

Диференційний діагноз вірусних гепатитів з жовтяницями іншого генезу: надпечінковими – при ураженнях печінки при малярії, спадкових хворобах (ензимопатії, гемоглобінопатії, дефекти оболонки еритроцита), дії токсичних факторів (сульфаніламідів, хінінів); паренхіматозними (печінковими) – при герпесвірусних захворюваннях (HSV, CMV, EBV-інфекціях), жовтій гарячці, єрсиніозах, орнітозі, токсичних ураженнями (алкогольному, медикаментозному тощо); підпечінковими (обтураційними) – при обтурації, звуженні, здавленні, атрезії жовчних протоків; при комбінованих ураженнях (малярія, лептоспіроз тощо). Диференціальний діагноз гострих і хронічних вірусних гепатитів, інфекційних жовтяниць іншого генезу з іншими соматичними хворобами. Фульмінантний перебіг вірусного гепатиту. Гостра печінкова енцефалопатія, невідкладна допомога на догоспітальному етапі.

Тема 44. Ведення хворого з синдромом тривалої гарячки невідомого генезу. Ведення хворого з ураженням ротоглотки.

Диференційний діагноз черевного тифу й паратифів, єрсиніозів, легіонельозу, малярії, трихінельозу, опісторхозу, бруцельозу, лейшманіозу, токсоплазмозу, ВІЛ-інфекції. Алгоритм обстеження хворих. Принципи надання допомоги, в т.ч. невідкладної, на догоспітальному етапі. Сепсис, диференційний діагноз, принципи лікування. Диференційний діагноз уражень ротоглотки (дифтерія, бактерійний фарингіт/хронічний тонзиліт, туляремія, ентеровірусне і герпесвірусне (HSV-, CMV-, EBV-) ураження ротоглотки, ангіни Венсана, кандидоз, сифіліс).

Тема 45. Ведення хворого з лімфаденопатією.

Синдром лімфаденопатії. Поняття про генералізовану лімфаденопатію. Характеристика найбільш поширених хвороб, що перебігають із генералізованою лімфаденопатією. Диференційна діагностика чуми, туляремії, содоку, фелінозу, марсельської гарячки, CMV-і EBV-інфекцій, бруцельозу, ВІЛ-інфекції, туберкульозу. Принципи надання допомоги, в т.ч. невідкладної, на догоспітальному етапі.

Тема 46. Ведення хворого з ВІЛ-інфекцією /СНІДом

Епідеміологічні особливості передавання ВІЛ на сучасному етапі. Нормативні документи МОЗ України, що регламентують порядок добровільного тестування, госпіталізації, лікування пацієнтів, проведення профілактичних заходів, а також правові аспекти щодо ВІЛ-інфекції. Етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, клінічний

перебіг, клінічна діагностика гострої фази ВІЛ-інфекції, критерії клінічного діагнозу. Особливості перебігу гострої фази у дорослих. Лабораторна діагностика ВІЛ-інфекції, план обстеження хворого при встановленні попереднього діагнозу ВІЛ-інфекції. Поняття про лабораторне тестування у випадку підозри на ВІЛ (передтестове та післятестове). Роль психологічної підтримки. Принципи лікування хворих на ВІЛ-інфекцію. Принципи призначення ВААРТ. Характеристика лікарських засобів.

Тема 47. Ведення хворого з ВІЛ-індикаторною інфекцією.

Найбільш поширені ВІЛ-асоційовані інфекційні хвороби: герпесвірусні; протозойні (церебральний токсоплазмоз, криптоспоридіоз, ізоспоров), мікотичні (кандидоз, пневмоцистна пневмонія, криптококоз), бактерійної етіології (бактерійна рецидивуюча пневмонія, лістеріоз, мікобактеріози, сальмонельозна рецидивуюча септицемія, інші дисеміновані бактерійні інфекції). Клінічна і лабораторна діагностика. Особливості перебігу опортуністичних інфекцій у хворих на ВІЛ. Принципи лікування і профілактики ВІЛ-індикаторних інфекцій. Диспансеризація хворих на ВІЛ-інфекцію. Загальна та індивідуальна профілактика ВІЛ. Універсальні заходи безпеки та організація праці лікаря з метою запобігання інфікування ВІЛ-інфекцією медичних працівників. Техніка безпеки при інвазивних маніпуляціях. Заходи у разі контамінації заразним матеріалом на робочому місці.

6. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

№	Теми	Кількість годин					
		денна форма					
		усього	у тому числі				
			л	п	лаб	інд	с. р.
1.	Ведення хворого з гострим і хронічним діарейним синдромом в клініці інфекційних хвороб.	8		6			2
2	Ведення хворого з інфекційним захворюванням з повітряно-крапельним механізмом передавання.	8		6			2

3	Ведення хворого з вірусним гепатитом.	9		6			3
4	Ведення хворого з синдромом тривалої гарячки невідомого генезу. Ведення хворого з ураженням ротоглотки.	11		6			5
5	Ведення хворого з лімфаденопатією.	6		2			4
6.	Ведення хворого з ВІЛ-інфекцією/СНІДом	9		2			7
7.	Ведення хворого з ВІЛ-індикаторною інфекцією.	9		2			7
	Всього годин	60		30			30

7. ТЕМИ ЛЕКЦІЙНИХ ЗАНЯТЬ – не передбачені

8. ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Тема	Кількість годин
41	Ведення хворого з гострим і хронічним діарейним синдромом в клініці інфекційних хвороб.	6
42	Ведення хворого з інфекційним захворюванням з повітряно-крапельним механізмом передавання.	6
43	Ведення хворого з вірусним гепатитом.	6
44	Ведення хворого з синдромом тривалої гарячки невідомого генезу. Ведення хворого з ураженням ротоглотки.	6
45	Ведення хворого з ВІЛ-інфекцією	6
Разом		30

9. САМОСТІЙНА РОБОТА

№	Тема	Акад. год.
---	------	------------

1.	Підготовка до практичних занять, у тому числі: • опанування навичками проведення передтестової консультації хворого з підозрою на ВІЛ-інфекцію; • опанування навичками проведення післятестової консультації хворого на ВІЛ-інфекцію; • опанування навичками трактування результатів лабораторних методів дослідження (біохімічні маркери ураження печінки, нирок, серця, зневоднення, ацидозу/алкалозу, ліпідний спектр крові; коагулограма, загальний аналіз крові і сечі, мікробіологічне дослідження крові, сечі, випорожнень кишечника, харкотиння, вмісту бубону, виразки, асцитичної рідини, ліквору, харкотиння), серологічна діагностика (ELISA, РНГА, РМАЛ тощо), молекулярно-генетична (ПЛР тощо)	29
2.	Індивідуальна робота: - доповідь на клінічних конференціях баз кафедр, - написання тез, статей, - доповідь реферату, презентації на практичному занятті	1
Разом		30

10. ТЕМИ СЕМІНАРСЬКИХ РОБІТ – не передбачено.

11. ТЕМИ ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ – не передбачено.

12. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАНЯТТЯ – не передбачено.

**13. ПЕРЕЛІК ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК, ВНЕСЕНИХ У
МАТРИКУЛИ**

№ з/м	Назва практичної навички	Рівень опанування	Лінія матрикула	Назва змістового модуля у матрикулі
1.	Курація хворого на інфекційний мононуклеоз	4	V1	<i>Змістовий модуль 3</i> Проблеми респіраторних інфекцій

**14. ПЕРЕЛІК ЗАВДАНЬ ДЛЯ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ РОБОТИ
СТУДЕНТІВ (ІРС)**

1. Участь в роботі студентського наукового гуртка.
2. Підготовка презентації до практичного заняття.

15. МЕТОДИ ТА ФОРМИ КОНТРОЛЮ

При оцінюванні студентів приділяється перевага стандартизованим **методам контролю**:

- тестування (усне, письмове, комп'ютерне);
- структуровані письмові роботи;
- структурований контроль практичних навичок;
- контроль виконання практичної роботи;
- усне опитування;
- усна співбесіда.

Форми контролю:

Попередній (вхідний) контроль слугує засобом виявлення наявного рівня знань студентів для використання їх викладачем на практичному занятті як орієнтування у складності матеріалу. Проводиться з метою оцінки міцності знань та з метою визначення ступеня сприйняття нового навчального матеріалу.

Поточний контроль – контроль самостійної роботи студентів щодо вивчення навчальних матеріалів. Здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей теми з метою перевірити ступінь та якість засвоєння матеріалу, що вивчається. На всіх практичних заняттях застосовується об'єктивний контроль теоретичної підготовки та засвоєння практичних навичок із метою перевірки підготовленості студента до заняття. В процесі поточного контролю оцінюється самостійна робота студента щодо повноти виконання завдань, рівня засвоєння навчальних матеріалів, оволодіння практичними навичками аналітичної, дослідницької роботи та ін.

Рубіжний (тематичний) контроль засвоєння розділу (підрозділу) відбувається по завершенню вивчення блоку відповідних тем шляхом тестування та/або усної співбесіди та/або виконання структурованих завдань. Тематичний контроль є показником якості вивчення тем розділів дисципліни та засвоєння студентами практичних навичок, а також пов'язаних із цим пізнавальних, методичних, психологічних і організаційних якостей студентів. Проводиться на спеціально відведеному – підсумковому – занятті.

Проміжний контроль - полягає в оцінці засвоєння студентами навчального матеріалу на підставі виконання ним певних видів робіт на практичних (семінарських) заняттях за певний період. Проводиться у формі семестрового заліку на останньому практичному (семінарському) занятті в семестрі.

Підсумковий контроль здійснює контролюючу функцію, проводиться з метою оцінки результатів навчання на певному освітньо-кваліфікаційному рівні або на окремих його завершених етапах. Проводиться у формі заліку, диференційованого заліку або іспиту з метою встановлення змісту знань студентів за обсягом, якістю та глибиною, а також вміннями застосувати їх у практичній діяльності. Під час підсумкового контролю враховуються результати складання здачі усіх видів навчальної роботи згідно із структурою робочої програми.

ПРИМІТКА: Кафедра визначає форми контролю відповідно до навчального плану з дисципліни.

ОЦІНЮВАННЯ УСПІШНОСТІ ПО ЗАВЕРШЕННЮ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Оцінка з дисципліни визначається як сума кількості балів поточної успішності, що складає 60% загальної оцінки з дисципліни, та оцінки, отриманої на іспиті, що складає 40% загальної оцінки з дисципліни.

Максимальна кількість балів, яку студент може набрати при вивченні дисципліни становить 200 балів, в тому числі за поточну навчальну діяльність – 120 балів, за екзаменаційний підсумковий контроль (іспит) – 80 балів.

Бали з дисципліни конвертуються у традиційну чотирибальну шкалу за абсолютними критеріями:

Оцінка за 200-бальною шкалою	Оцінка за 4-бальною шкалою
170-200 балів	5 – відмінно
140-179 балів	4 – добре
101-139 балів	3 – задовільно
100 балів і менше	2 – незадовільно

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ПОТОЧНОЇ УСПІШНОСТІ

Оцінювання поточної успішності проводиться шляхом підрахунку середнього балу поточної успішності по завершенню вивчення дисципліни. При цьому заокруглення ОЦІНКИ здійснюється за схемою: в діапазоні від 0 до 0,24 заокруглюється до меншої одиниці; в діапазоні від 0,25 до 0,74 заокруглюється до 0,5; в діапазоні від 0,75 до 0,99 заокруглюється до більшої одиниці.

Переведення оцінок за поточну успішність з 12-ти бальної шкали у 120-ти бальну шкалу здійснюється наступним чином:

Рейтингова 12-ти бальна шкала	Шкала оцінювання поточної успішності
4	66
4,5	69
5	72
5,5	75
6	78
6,5	81
7	84
7,5	87
8	90
8,5	93
9	96
9,5	99
10	102
10,5	105
11	108
11,5	111
12	114

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни з додаванням балів за індивідуальну роботу студента (ІРС), становить 120 балів.

Схвалено на засіданні кафедри інфекційних хвороб
„__17__” __червня__ 2016 року, протокол № 11__

Завідувач кафедри, професор
М.А.Андрейчин

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ТА ВМІНЬ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС ПРАКТИЧНОГО (СЕМІНАРСЬКОГО) ЗАНЯТТЯ

Оцінювання поточної успішності проводиться за дванадцятибальною рейтинговою шкалою.

Оцінка за практичне заняття вважається позитивною, якщо вона становить 4,0 і більше балів. При цьому враховуються всі види робіт, передбачені методичною вказівкою для студентів при вивченні теми практичного (семінарського) заняття.

Бали	Критерії оцінювання
1	Виставляється у тих випадках, коли студент не розкриває зміст навчального матеріалу, не виконав практичної роботи, не оформив протокол.
2	Виставляється студенту, коли він погано орієнтується в навчальному матеріалі, що виявляється шляхом пропонування йому додаткових запитань, виявляє незнання змісту виконання практичної роботи.
3	Виставляється студенту, коли він фрагментарно розкриває зміст навчального матеріалу, допускає грубі помилки у визначенні понять та при використанні термінології, виконав практичну роботу, частково оформив протокол.
4	Виставляється, коли студент орієнтується в основному матеріалі, але не може самостійно і послідовно сформулювати відповідь, спонукаючи викладача пропонувати йому навідні питання, фрагментарно виконав практичну роботу.
5	Виставляється студенту, коли він фрагментарно розкриває зміст навчального матеріалу, показує початкову уяву про предмет вивчення, виконав практичне завдання не до кінця.
6	Виставляється студенту, коли він відтворює основний навчальний матеріал, але при його викладенні допускає суттєві помилки, наводить прості приклади, визначення біологічних понять недостатні, характеризує загальні ознаки біологічних об'єктів, недооформив протокол заняття.
7	Виставляється студенту у випадку, коли він розкриває основний зміст навчального матеріалу; допускає незначні порушення у послідовності викладення матеріалу, при використанні наукових понять та біологічних термінів, нечітко формулює висновки, орієнтується в методиці виконання практичної роботи, виконав її не в повному обсязі.
8	Виставляється у випадку, коли студент розкриває основний зміст навчального матеріалу; дає неповні визначення понять; допускає неточності при використанні наукових термінів, нечітко формулює висновки, виконав практичну роботу, але допустив незначні помилки під час проведення дослідження.
9	Виставляється студенту, коли він розкриває основний зміст навчального матеріалу; дає повні визначення біологічних понять та термінів, допускаючи незначні порушення у послідовності викладення, самостійно, зі знанням методики виконав практичну роботу, але допустив неточності у послідовності проведення роботи.
10	Виставляється у тих випадках, коли студент виявляє повне знання фактичного матеріалу, вміє аналізувати, оцінювати та розкривати суть біологічних явищ і процесів; встановлювати причинно-наслідкові зв'язки; логічно будувати висновки, оформив протокол практичного заняття, допускаючи незначні помилки при застосуванні наукових термінів і понять.
11	Виставляється студенту, коли він показує глибокі, міцні та системні знання в об'ємі навчальної програми, безпомилково відповідає на всі запитання, обґрунтовано формулює висновки, використовуючи матеріали, що виносяться на самостійну роботу студента, грамотно і послідовно, зі знанням методики, виконав практичну роботу; в повному об'ємі оформив протокол практичного заняття, правильно застосовуючи наукові терміни та поняття.
12	Виставляється студенту, коли він самостійно, грамотно і послідовно, з вичерпною повнотою, використовуючи дані додаткової літератури, відповів на запитання з проявом вміння характеризувати різноманітні біологічні явища та процеси; чітко та правильно дає визначення та розкриває зміст наукових термінів і понять, самостійно та правильно виконав практичну роботу, без помилок оформив протокол практичного заняття.

Схвалено на засіданні кафедри інфекційних хвороб

„_____” _____ 2016 року, протокол № _____
Завідувач кафедри, професор
М.А.Андрейчин

ПРИМІТКА: Кафедра визначає критерії оцінювання відповідно до змісту робочої програми з дисципліни. Даний документ має бути представлений на інформаційному стенді кафедри.

**КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ
ІНДИВІДУАЛЬНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ (ІРС)**

Бали	Критерії оцінювання
1	Презинтація на занятті
2	ВИСТУП НА ЗАСІДАННІ СТУДЕНТСЬКОГО НАУКОВОГО ГУРТКА.
3	УЧАСТЬ У СТУДЕНТСЬКІЙ ОЛІМПІАДІ З ДИСЦИПЛІНИ. або РОБОТА НА СТУДЕНТСЬКОМУ НАУКОВОМУ ФОРУМІ У ВИГЛЯДІ ПУБЛІКАЦІЇ ТЕЗ.
4	РОБОТА НА СТУДЕНТСЬКОМУ НАУКОВОМУ ФОРУМІ У ВИГЛЯДІ СТРЕНДОВОЇ ДОПОВІДІ. □
5	РОБОТА НА СТУДЕНТСЬКОМУ НАУКОВОМУ ФОРУМІ У ВИГЛЯДІ УСНОЇ ДОПОВІДІ.
6	ПРИЗОВЕ МІСЦЕ ЗА УЧАСТЬ У СТУДЕНТСЬКІЙ ОЛІМПІАДІ З ДИСЦИПЛІНИ. .

Примітка: якщо студент приймає участь у двох і більше видах індивідуальної роботи, йому зараховуються бали лише за один вид роботи на його вибір. Даний документ має бути представлений на інформаційному стенді кафедри.

Схвалено на засіданні кафедри інфекційних хвороб
„__17__” червня _____ 2016 року, протокол № 11 _____
Завідувач кафедри, професор
М.А.Андрейчин

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВИКОНАННЯ ПРАКТИЧНОГО ЗАВДАННЯ

Бали	Критерії оцінювання
0	Виставляється, коли студент виявляє повне незнання змісту виконання роботи.
1 - 3	Виставляється, коли студент частково виявляє знання змісту виконання роботи.
4 - 6	Виставляється студенту, коли він погано орієнтується у методиці виконання роботи, виконав її в неповному обсязі, допускаючи грубі помилки під час проведення досліджень.
7 - 9	Виставляється студенту, коли він самостійно, зі знанням методики виконав практичну роботу, але допустив неточності у послідовності проведення роботи.
10 - 12	Виставляється, коли студент самостійно, грамотно і послідовно, зі знанням методики, виконав практичну роботу, правильно застосовуючи наукові терміни та поняття.

Примітка: за недооформлені протоколи практичних занять з дисципліни від загальної кількості балів за практичне завдання віднімається 3,0 бали.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ

Бали	Критерії оцінювання
1	Виставляється у тих випадках, коли студент не розкриває зміст навчального матеріалу.
2	Виставляється студенту, коли він погано орієнтується в навчальному матеріалі, що виявляється шляхом пропонування йому додаткових запитань.
3	Виставляється студенту, коли він фрагментарно розкриває зміст навчального матеріалу, допускає грубі помилки у визначенні понять та при використанні термінології.
4	Виставляється, коли студент орієнтується в основному матеріалі, але не може самостійно і послідовно сформулювати відповідь, спонукаючи викладача пропонувати йому навідні питання.
5	Виставляється студенту, коли він фрагментарно розкриває зміст навчального матеріалу, показує початкову уяву про предмет вивчення.
6	Виставляється студенту, коли він відтворює основний навчальний матеріал, але при його викладенні допускає суттєві помилки, наводить прості приклади, визначення біологічних понять недостатні, характеризує загальні ознаки біологічних об'єктів.
7	Виставляється студенту у випадку, коли він розкриває основний зміст навчального матеріалу; допускає незначні порушення у послідовності викладення матеріалу, при використанні наукових понять та біологічних термінів, нечітко формулює висновки.
8	Виставляється у випадку, коли студент розкриває основний зміст навчального матеріалу; дає неповні визначення понять; допускає неточності при використанні наукових термінів, нечітко формулює висновки.
9	Виставляється студенту, коли він розкриває основний зміст навчального матеріалу; дає повні визначення біологічних понять та термінів, допускаючи незначні порушення у послідовності викладення.
10	Виставляється у тих випадках, коли студент виявляє повне знання фактичного матеріалу, вміє аналізувати, оцінювати та розкривати суть біологічних явищ і процесів; встановлювати причинно-наслідкові зв'язки; логічно будувати висновки.
11	Виставляється студенту, коли він показує глибокі, міцні та системні знання в об'ємі навчальної програми, безпомилково відповідає на всі запитання, обґрунтовано формулює висновки, використовуючи матеріали, що виносяться на самостійну роботу студента.
12	Виставляється студенту, коли він самостійно, грамотно і послідовно, з вичерпною повнотою, використовуючи дані додаткової літератури, відповів на запитання з проявом вміння характеризувати різноманітні біологічні явища та процеси; чітко та правильно дає визначення та розкриває зміст наукових термінів і понять.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК, ВНЕСЕНИХ У МАТРИКУЛИ ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК

Матрикул вважається **зарахованим** у випадку, коли студент із повним знанням методики, самостійно, у чіткій послідовності проведення роботи, виконав практичну навичку та грамотно сформулював висновки. Під час проведення практичної навички викладач має право скерувати студента, який допускає неточності та незначні помилки у виконанні роботи.

Матрикул вважається **не зарахованим** у випадку, коли студент, орієнтуючись у фактичному матеріалі, показує незнання методики, невміння виконання практичної навички, допускає грубі помилки у послідовності проведення роботи та при формулюванні висновків.

Схвалено на засіданні кафедри інфекційних хвороб
„17” червня 2016 року, протокол № 11

Завідувач кафедри, професор
М.А.Андрейчин

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ТА ВМІНЬ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС ІСПИТУ

Оцінка за іспит вираховується з врахуванням питомої ваги кількості балів, отриманих студентом за складання тестового контролю (75%) та питомої ваги кількості балів, отриманих студентом під час усної співбесіди з екзаменатором (25%).

Максимальна кількість балів за іспит, яку може набрати студент, становить 80.

Іспит вважається зарахованим, якщо студент набрав не менше 50 балів.

Якщо студент не склав однієї із складових частин іспиту, він вважається таким, що не склав екзаменаційний підсумковий контроль у цілому. Студент перескладає лише ту частину, яку не склав.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ПИСЬМОВОГО ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ

Оцінювання знань студентів і переведення результатів засвоєння отриманих знань здійснюється за наступною шкалою:

Кількість правильних відповідей при складанні тестових завдань у ННВ незалежного тестування знань студентів	Кількість балів, що виставляється студенту
1-24	Не склав
25, 26	38
27	39
28	40
29	41
30	42
31	43
32	44
33	45
34	46
35	47
36	48
37	49
38	50
39	51
40	52
41	53
42	54
43	55
44	56
45	57
46	58
47	59
48	60

16. Рекомендована література Базова (основна)

1. Інфекційні хвороби: підручник / За ред. О.А. Голубовської. – К.: ВСВ «Медицина», 2012. – 728.
2. Інфекційні хвороби в практиці дільничного і сімейного лікаря / За ред. М.А. Андрейчина. – Тернопіль: ТДМУ, Укрмедкнига, 2007. – 615 с.
3. Інфекційні хвороби / За ред. М.Б. Тітова. – К.: Вища школа, 1995. – 567 с.
4. Возіанова Ж.І. Інфекційні хвороби / У 3 т. – К.: Здоров'я, 2002.
5. Шувалова Е.П. Инфекционные болезни. – М.: Медицина, 2005. – 656 с.
6. Атлас інфекційних хвороб / [М.А. Андрейчин, В.С. Копча, С.О. Крамарєв та ін.]; за ред. М.А. Андрейчина. – Тернопіль: ТДМУ, 2010. – 248 с.

Допоміжна

1. Андрейчин М.А., Ивахив О.Л. Бактериальные диареи. – К.: Здоров'я, 1998. – 412 с.
2. Андрейчин М.А. Вірусні гепатити (лекції) – Тернопіль: Укрмедкнига, 1999. – 52 с.

3. Андрейчин М.А. ВІЛ-інфекція/СНІД (лекції) – Тернопіль: Укрмедкнига, 1998. – 40 с.
4. М.А. Андрейчин, В.М. Козько, В.С. Копча. Шигельоз. – Тернопіль: Укрмедкнига, 2002. – 362 с.
5. Гострі респіраторні вірусні інфекції / Андрейчин М.А., Малий В. П., Ковальчук Л.Я. та ін. – Тернопіль: ТДМУ 2011. – 304 с.
6. Лечение вирусных гепатитов. Ключарева А.А., Голобородько Н.В., Жмуровская Л.С., Оскирко А.Н. и др. / Под ред. Ключаревой А.А. – Минск ООО “Доктор Дизайн”, 2003. – 216 с.
7. Дифтерия / Михайлова А.М., Руденко А.А., Васильев К.Г., Савчук А.И. – “Константа”, 2003. – 312 с.
8. Рахманова А.Г., Невров В.А., Пригожина В.К. Инфекционные болезни: руководство для врачей общей практики (2-е издание). – СПб: Питер, 2001. – 576 с.
9. Беляков В.Д., Семененко Т.А., Шрага М.Х. Введение в эпидемиологию инфекционных и неинфекционных заболеваний человека. – М.: Медицина, 2001. – 264 с.
10. Інфекційні хвороби у дітей (Клінічні лекції) За ред. С.О. Крамарева. – К.: МОРІОН, 2003. – 480 с.
11. Богадельников Н.В., Горишняк Л.Х., Лобода М.В. и др. Справочник по инфекционным болезням у детей (для студентов иностранцев обучающихся на русском языке). Изд. “Крым. Фарм Трейдинг”, Симферополь, 2003. – 426 с.
12. Герпес (этиология, диагностика, лечение) АМН СССР; Авт. Баринский И.Ф., Шубладзе А.К., Каспаров А.А. и др. М.: Медицина, 1986. – 272 с.
13. Врожденные, перинатальные и неонатальные инфекции: Пер. с англ. /Под ред. А. Гринау, Дш. Осборна, Ш. Сазерленд. – М.: Медицина, 2000. – 288 с.
14. Вірусні гепатити / Харченко Н.В., Порохніцький В.Г., Топольницький В.С. – К. Фенікс, 2002. – 296 с.
15. Мусабаев И.К., Мусабаев Э.И. Вирусные гепатиты В, Д (этиология, эпидемиология, патогенез, клиника, дифференциальная диагностика, терапия и профилактика). Т. – Из-во им. Абу Аби ибн Сино, 2002. – 256 с.
16. Титов М.Б. Луцык В.Д. Гнойные менингиты. – К.: Здоров'я, 1990.
17. Васильев В.С., Комар В.И., Цыркунов В.М. Практика инфекциониста – Минск, Выща школа, 1993. – 495 с.
18. Епідеміологія екстремальних умов з курсом військової епідеміології. Андрейчин М.А., Копча В.С., Крушельницький О.Д., Нарошнов В.В. – Тернопіль: Укрмедкнига, 2002. – 270 с.
19. Ребенок Ж.О., Андрейчин М.А. Копча В.С. Принципы рациональной антибиотикотерапии (методичні рекомендації) – Тернопіль: Укрмедкнига, 2003. – 44 с.
20. Івахів О.Л. Правець (лекція) – Тернопіль: Укрмедкнига, 1999. – 27 с.
21. Андрейчин М.А., Івахів О.Л. Медсестринство при інфекційних хворобах: Підручник. – Тернопіль: Укрмедкнига, 2002. – 385 с. + с. вкладка: 93 ма